

kommer, det holder op med have troværdighed, hvis det gøres på alle punkter.

Så jeg synes måske, det var et eksempel på, at debatten kørte lidt af sporet, men det kan man jo også have behov for, når man skal skjule den banale kendsgerning, at man er kommet i mindretal og må rette ind.

Kl. 13:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Den sidste på listen er miljøministeren.

Kl. 13:12

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for debatten. Jeg vil da sådan set også meget gerne benytte lejligheden til at slå fast, at hvis der er nogen, der er interesseret i at sikre grundvandet og sikre, at der fortsat er rent drikkevand i Danmark, er det regeringen. De der postulater om, at regeringen ikke skulle være interesseret i at sikre grundvandet, er fuldstændig skudt over målet, og derfor skal vi selvfølgelig også sørge for, at vi i fremtiden fortsat har en sikker mulighed for, at vores grundvand kan blive brugt som drikkevand. Det forfægter jeg jo også i forhold til mange andre sager.

Hvordan og hvorledes gør vi så det? Det gør vi ved at fastsætte et beløb på 30,5 øre pr. kubikmeter vand. Pengene bruges til at finansiere statens og kommunernes arbejde med kortlægning og beskyttelse af nuværende og kommende drikkevandsressourcer.

I 1998 var der bred politisk enighed om den lov, som pålagde amterne den opgave at kortlægge drikkevandsinteresser og udarbejde indsatsplaner for at beskytte dem. Fra 1999 til 2006 opkrævede amterne et gebyr på vand hos vandværkerne og virksomhederne for at finansiere opgaven. Men med kommunalreformen blev opgaven så fra 2007 delt mellem staten og kommunerne. Herefter er det så Miljøministeriets miljøcentre, der gennemfører grundvandskortlægning, og kommunerne, der udarbejder indsatsplaner, der fastlægger selve beskyttelsesniveauet.

Som nogle også har været inde på i dag, har det notat, som er udarbejdet af Justitsministeriet, jo været til drøftelse. Der vil jeg gerne for en god ordens skyld sige, at det notat vil jeg selvfølgelig sørge for bliver oversendt til Miljøudvalget. Der er flere, der har været inde på, hvad det helt præcis er, der står i det notat, og hvad der er op og ned. Men det, der står, er jo, at Justitsministeriet efter kommunalreformen har været mest tilbøjelig til at mene, at gebyret har

karakter af en skat i grundlovens forstand. For at undgå enhver tvivl om hjemmel til opkrævning er dette lovforslag fremsat for at erstatte gebyret med en afgift, hvis størrelse er fastsat i loven.

I 1998 blev det lagt til grund, at hovedindsatsen vedrørende indsatsplaner ville ligge inden for de første 10 år, hvor kortlægningen skulle forløbe. Forventningen var så, at udgiften til udarbejdelse af indsatsplaner ville falde væsentligt. Men man må jo sige, at forudsætningerne ikke helt har holdt stik. Opgaverne er blevet dyrere og tager længere tid end forventet. Det skyldes bl.a., at en række af de forudsætninger, som der var 1998, blev fastsat ud fra den daværende viden om omfanget af arealer og de tekniske metoder.

Det har været magtpåliggende for regeringen, at der med lovændringen blev lagt nogle faste rammer omkring opgaverne. Nu skal der være styr på, hvornår opgaverne skal være løst, og hvor meget de skal koste. Afgiftens størrelse er derfor blevet fastlagt på grundlag af en økonomisk analyse i den rapport, som konsulentfirmaet Deloitte i 2008 udarbejdede for Miljøministeriet, som også hr. Per Clausen har været inde på.

Med lovforslaget sker der en række opstramninger ved at lade SKAT opkræve en fast afgift for vandindvinding til dækning af de statslige og kommunale udgifter til beskyttelse af drikkevandsressourcer. Vi har herved også forudsat og beregnet, at opgaverne skal være løst i 2017. Samtidig ved vandindvinderne præcis, hvad de skal betale. Før var det overladt til amterne at bestemme størrelsen af gebyret.

Regeringen har lagt stor vægt på at bruge de indhøstede erfaringer for at gøre reglerne mere enkle og lettere. Lovforslaget gør det derfor bl.a. enklere at fastslå, hvem der skal betale, og hvilke erhverv og virksomheder der er undtaget eller skal betale en nedsat takst. Der er ikke lavet om på de principper, som er vedtaget af den tidligere regering.

Men lad mig så også sige, at vi i forhold til et af de punkter, der er, har valgt at præcisere Miljøministeriets opgave med drikkevandsbeskyttelse i forhold til opgaverne med den øvrige vandbeskyttelse i de fremtidige vandplaner. Det er sket, ved at opgaven med at kortlægge drikkevandsinteresser i forhold til den øvrige grundvandsbeskyttelse nu helt klart fremgår af forslaget, og det indgår som en del af vandplanlægningen.